

OBLETNICA Z

LEPOTNIMI

NAPAKAMI

STR. 2

IZLET V

LJUBLANO

STR. 7

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 9. novembra 2006 ☼ Leto XVI, št. 45

Izjemno založniško dejanje

VILKO NOVAK: SLOVAR STARE KNJIŽNE PREKMURŠČINE

Težko bi našli primernejši čas za izid Slovarja stare knjižne prekmurščine kot tik pred Dnevom reformacije - praznikom evangeliča-

la, da so Slovenci, »živeči na ozemlju med Muro in Rabo, v ogrski monarhiji razvili svoj knjižni jezik, ki temelji na prekmurs-

letih izdali vrsto pesmaric, molitvenikov in različnih nabožnih besedil, močno pa so vplivali tudi na razvoj katoliškega prekmurskega slovtva. Stara knjižnaprekmurščina je jezik, ki se je v Prekmurju uporabljal in razvijal v času od prve knjige (1715) v prekmurščini do leta 1919, ko se je Prekmurje združilo s preostalo Slovenijo v skupni državi.«

Slovar stare knjižne prekmurščine je tip zgodovinsko-narečnega slovarja. Delo zanj je prevzel prof. dr. Vilko Novak,

Terplan, Imre Agustič in Jožef Bagary.

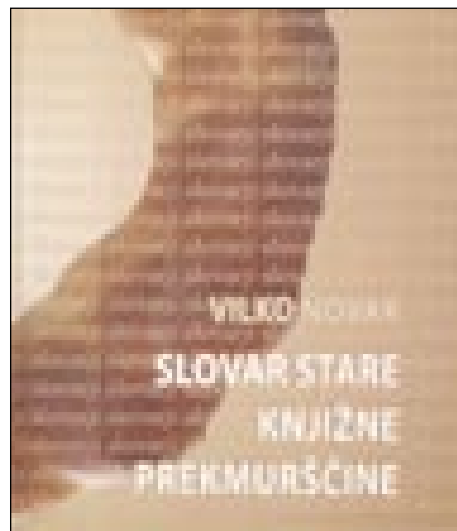
Največ je verskih besedil, sledijo učbeniki in vzgojne knjige, nekaj besedil obrav-

geličanska cerkev, o čemer je na predstavitvi govoril murskosoboški duhovnik mag. Leon Novak, ter nekateri pesniki in pisatelji; v

Porabju mediji, šole, kulturne skupine in književni ustvarjalci. »Mogoče bo knjiga njim (Porabskim Slovencem) celo bližje (kot Prekmurcem), ker se je njihov jezik dodatno arhiviral. Pri nas se je prekmurščina razvijala bolj dinamično, zato poznajo rojake v Porabju več besed kot mi,« ocenjuje

Dr. Milena Hajnšek – Holz, redaktorica slovarja in avtorica Uvoda; mag. Leon Novak, ki pri bogoslužju uporablja prekmurski knjižni jezik in dr. Oto Luthar, direktor ZRC SAZU, ki je po več letih uspel zbrati denar za tako zahteven projekt. (Foto: eR).

Privlačno oblikovana zunanost – Milojka Žalik Huzjan – kjer vidimo silhueto vrtanika/vrtaneka (stran 852): pšenične pogače, spletene iz treh kit z luknjo v sredini, po porabsko in goričko pereca/peretza (iz madžarščine);

nov na Slovenskem, čeprav sodi avtor, akademik dr. Vilko Novak, med vrhunske katoliške izobražence svojega časa. Slovar je po temeljitih in zahtevnih pripravah izdal Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša pri Znanstveno raziskovalnem centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti, predstavitev pa je bila v Murski Soboti.

Vsebino Slovarja stare knjižne prekmurščine je predstavila redaktorica dr. Milena Hajnšek – Holz in poveda-

kih govorih. Za jezik in kulturo tega območja je bila značilna močna izoliranost od osrednjega ozemlja, hkrati pa nadaljevanje cirilo-metodijske tradicije, zato tudi paralele z zahodnoslovanskimi jeziki in kajkavščino. V jezikovnem in kulturnem življenju je bilo za ogrske Slovence najpomembnejše obdobje protestantizma, ko so se prvič povezali z osrednjimi slovenskimi območji. Prekmurski protestantski pisci so v dvesto

priznani etnolog, literarni zgodovinar in jezikoslovec, predvsem pa odlični poznavalec stare prekmurske književnosti in njenega jezika. Izpisal je besede in besedne zveze iz 25 jezikovno, avtorsko, in vsebinsko najznačilnejših del prekmurskih piscev 18. in 19. stoletja. Zastopani so vsi pomembni avtorji: Franc Temlin, Mihal Sever, Števan Kūzmič, Mikloš Kūzmič, Mihal Bakoš, Števan Sijarto, Mihal Barla, Jožef Košič, Janoš Kardoš, Aleksander

nava zgodovino in ljudske običaje; izpisan je tudi časopis Prijatelj. V slovarju je 14.880 iztočnic in 2.407 podiztočnic, njegov obseg pa 947 strani večjega formata. Slovar stare knjižne prekmurščine je, ob Porabsko-književnoslovensko-madžarskem slovarju Franceka Mukiča, edinstven priručnik novejšega oziroma najnovejšega datuma tistim, ki v pisni in govorni obliki, v javni rabi, uporabljajo narečje. V Prekmurju evan-

je dr. Oto Luthar, direktor Znanstveno-raziskovalnega centra SAZU. O pomenu slovarja v širšem prostoru, iz stališča raziskovalca pa, »da je izjemen dogodek, izjemen rezultat, ne samo slovenskega raziskovanja in ukvarjanja s kulturno dediščino, ampak tudi v tem srednjeevropskem prostoru ni dosti takih slovarjev, ki bi tematizirali nek historični jezik.«

Ernest Ružič

OBLETNICA Z LEPOTNIMI NAPAKAMI

Madžarov zgodovina še vedno ni dovolj naučila, da brez enotnosti, brez soglasja, brez solidarnosti ne bodo dosegli prave demokracije, ne bodo dosegli pogojev, pod katerimi lahko živimo človeka dostojno življenje. Praznovali smo. Nismo bili sami, praznovala je z nami tudi Evropa, Amerika, Avstralija. Praznik je zaznamovala cela vrsta paradoksov. Nekje so deklamirali najlepše revolucionarne, domoljubne pesmi, povedali ganljive besede spominov, na nekem drugem mestu se je hkrati dogajalo nekaj podobnega, le v izvedbi neke druge stranke. Medtem ko so v Parlamentu državni voditelji po protokolu praznovali obletnico revolucije 1956, so se na ulicah bile bitke. Rezultat je bil blizu 200 ranjenih, med njimi osem težko ranjenih.

Večina tistih, ki so se pred petdesetimi leti udeležili znanih zgodovinskih dogodkov, danes žal več ne živi, toda imamo še na srečo priče, ki nam rade volje pripovedujejo o takratnih dogodkih.

»Nikakor se nisem mogel pomiriti s situacijo, ki je takrat vladala na Madžarskem, toda kot mladi delavec nisem imel nobene možnosti, da bi soodločal pri kakršnem koli vprašanju. Venomer sem le čakal, da se bo nudila kakšna priložnost in tudi jaz najdem kakšno področje, na katerem se lahko aktiviram,« pripoveduje **Sándor Rác**, takratni predsednik Centralnega revolucionarnega delavskega sveta v Budimpešti. »In ta priložnost se je kazala takrat, ko so Rdečo armado usmerili proti nam. Takrat sem bil star 23 let, bil sem že deset let zaposlen v tovarni kot delavec. Opazoval sem že leta in leta, da so protislovja med medijskimi poročili in dejanskim življenjem. Tudi jaz sem se takoj vključil v revolucijo, čeprav sem bil prejšnji dan operiran in sem moral pobegniti iz bolnice. Začelo se je zame s tem, da smo pet minut po pol deseti uri zvečer podrli Stalinov kip. To je bilo tisto dejanje, ki je dalo hrabrost in moč budimpeštanski mladini. Meni

je bilo seveda lažje, ker sem bil takrat še neporočen. Oboroženih spopadov se nisem udeležil, kljub temu, da sem se dobro razumel na orožje, ker sem bil v vojski orožar (mojster za izdelavo orožja). Uveljavljaj sem se bolj na političnem področju. Postal sem najprej član Delavskega sveta, nato pa predsednik Centralnega revolucionarnega delavskega sveta.«

• *Se spominjate tistih hrabrih dnevo, dogodkov, ki so se pred petdesetimi leti dogajali v Budimpešti?*

»Videl sem veliko ljudi umreti, razmrcvarjena trupla ležati na cesti. Zanimivo je, kako ravnodušno sem spremljal te dogodke, kajti vedel sem, da se morda naslednjo minuto isto lahko pripeti tudi meni, kajti upri smo se največji armadi sveta. Nismo se ustavljali, da bi objokavali padle sobojevnike, ker smo vsi računali na to usodo. Nadaljevali smo začrtano pot.«

• *Kakšna akcija, ki ste jo izvedli kot predsednik Delavskega sveta, se vam je najbolj ohranila v spominu?*

»Deset noči sem razpravljaj z Jánosom Kádárjem, ki me je poklical v Parlament, kamor je prišel s sovjetskim tankom, ko smo razglasili osemindesetdesetno stavko. Prišli so v Budimpešto tudi štirje visoki sovjetski funkcionarji, poveljnik KGB-ja Serov, minister za obrambo Žukov, Mikojan in Suslov. Mikojan se je neposredno vmešal v delo Centralnega komiteja komunistične partije s tem, da je povedal, »vse lahko obljubite madžarskemu narodu, le tega ne, da bomo našo armado umaknili z madžarskega ozemlja«. Računal je na to, da bo vsak hip prišla novica, da so madžarsko vstajo zadušili. Toda na to novico so morali dolgo čakati. Zadušiti revolucijo ni bilo tako enostavno, kot so si prvotno predstavljali. Mladi fantje so namreč začeli metati molotovke na tanke, ki so se vneli in kmalu za tem eksplozirali. S to metodo so uničili dva tisoč tankov. Na vojsko, ki je bila na Madžarskem stacionirana, niso mogli računati, kajti

mladi vojaki so bili v dobrih odnosih z madžarsko mladino.

Po ukazu Serova so v mestu polovili pet tisoč mladih in jih hoteli odpeljati v Sovjetsko zvezo. En del so že odpeljali, ko sem jaz šel k sovjetskemu vojaškemu poveljniku Grebnerju in zahteval, naj ustavi tovarnjake, ki bi peljali mladino v Sovjetsko zvezo in zahteval, da že deportirane pripeljejo nazaj s sovjetskega področja. To svojo dejavnost sem podrobno opisal v svoji knjigi, ki je sedaj izšla. Ni mi še uspelo raziskati, kdo je dal Žukovu povelje, da največjo armado sveta napoti proti nam. Zanimivo je bilo namreč to, da smo mi bili z njimi v skupni vojaški zvezi, kar pomeni, da so napadli svojega zaveznika, torej nas, ki smo bili v znatni manjšini. To, kar so storili, je bil zločin proti človeštvu, ki ne zastara.

• *Kaj menite o praznovanju obletnice?*

»Kakor sem napisal v svojem članku, se strinjam z demonstracijami mladine. Kajti prepričan sem, da mi nismo svobodni. Mi ne odločamo sami. Naše tovarne so tudi prodali tujim velekapitalistom in se pri nas uveljavljajo njihove pretenzije. Celó življenje, od trinajstega leta starosti naprej, sem poslušal obljube, da bomo po težavah, ki jih trenutno preživljamo, imeli lepše življenje. Sedaj sem star štiriinšestdeset let, živim iz borne penzije, od katere bom moral verjetno že naslednje leto plačevati tudi davek. Vidite, nimam nobene državnega priznanja, ker ga nikoli nisem hotel prevzeti.«

• *Kaj je največji nauk, ki ga Evropa ali morda celo svet lahko pripiše revoluciji?*

»Predlagam vam knjigo, v kateri so zbrane pesmi triinšestdesetih pesnikov iz osemindvajsetih držav sveta, ki pozdravljajo madžarsko revolucijo. V svetovni zgodovini še ni bilo dogodka, ki bi dobil tako velik odmev v poeziji. Nauk naše revolucije je, da še v najbolj brezizhodni situaciji ne smemo kapitulirati, temveč se boriti za svoje pravice. Našo revolucijo so praznovali po vsem svetu. Ustavili smo

Dolenji Senik, 1. november

Njim v spomin, nam v opomin

1. novembra je na Dolenjem Seniki dosta ljudi vtjüpprišlo na graubištji, kakoli se je dež lejvo. Na te den se vseposedik spominjamo na naše pokojne, zatok je te datum priličen bijo za tau tó, ka so blagosloveli mrliško vežico (ravatalozó) pa spo-

menik tistim sodakom z Dolenjoga Senika, steri so spadnili v drugi svetovni bojni. Spominsko vežico je dala obnoviti samouprava, pred staro zidino so dali napraviti en prostor, steroga so s strejov pokrili. Na Dolenjom Seniki je dotejga mau ešče žlata tó mogla venej stati, gda je pokapanja bilau. Tau je vleta v velkoj ici ali v dežji, vzimi v snejgi neprijetno bilau. Ograjo iz železa je napravo domanji kovač Balázs Racker. Pred mrliško vežico malo notra v brejg skopano stoji spomenik spadnjenim doljnjeseničkim sodakom v drugi svetovni bojni. Spomenik je iz železa vöskovani, na njem je tabla iz marmora. Spomenik so postavili na privatno iniciativo, za njega so pejneze dali: Balázs Racker, Imre Makoš, Elizabeta Bartók, župnik Ferenc Merkli pa kamnosek Csaba Kollár.

Po sveti meši 1. novembra je župnik Ferenc Merkli blagoslovo mrliško vežico in spomenik. Pred tem je bivša županja vesi Elizabeta Bartók povedala par misli o bojni, stera je dosti žrtv (áldozat) zahtevala od Dolenjoga Senika tó, 22 mladi lidi je nigdar nej nazaj prišlo iz pekla bojne (Tóke János, Spirk József, Perschy József, Petrovics Ödön, Kiverszky József, Novák Ferenc, Horváth József, Fliszár Gyula, Pintér Ödön, Csuk Rudolf, Próder Vilmos, Kern István, Treiber József, Gáspár Ferenc, Csuk János, Möhlmauer József, Majcán József, Trájber Ferenc, Perschy Ödön, Serfecz Lőrinc, Glanz Imre, Glanz Ferenc). Spomenik naj bau takšno mesto, gde se leko njini sorodniki stavijo, vužgejo svejčo za nji. Plamen svejče pa naj bau v opomin vsakšomi človeki, ka nigdar več bojne.

M.S.

širjenje temačnosti. Teh deset dni je bilo pravo čudo, ki je pretreslo svet. Ameriška filozofinja Anne Aren piše, da je naša revolucija presešla po pomembnosti francosko revolucijo, ker je ves čas vztrajala pri nespremenjeni zahtevi, pri zahtevi po neodvisnosti, po svobodi.«

• *Kaj mislite, ideje leta 1956*

še vedno živijo in so še vedno aktualne?

»Poglejte, mene so obsodili na dosmrtno ječo. Bil sem zaprt v celici, iz katere sem vsako jutro slišal izvršitev smrtnih kazni. Danes še živim in dokler bom živel, bodo živele tudi ideje.«

Suzana Guoth

KOROŠKA

Trno malo poznamo Koroško, zatok pa nika ne vejmo, kelko lepoga pa zanimivoga leko najdemo tam. Koroška je sestavljena iz trej dolin: Mislinjska, Mežiška pa eške Dravska. Kamakoli se obrneš, vseposedik vidiš Uršljo goro, trno znano točko, na štero radi odijo lidje. Koulík Uršlje gore leko odimo po planinski in turistični pouti, sama gora pa ma dosta naravne in kulturne erbije tō. Rimsko vretino so inda svejta poznali po naravnoj mineralnoj vodi. Domanji lidje pravijo tomi *Kisevna voda*. Najbole so vodo pili v velikij mestaj avstro-ogrskoga orsaga, pa v Meriki tō. Nad varašom Kotlje stoji spominski muzej Prežihovoga Voranca, šteri zaznamüvle koroško ižo maloga pavra – bajtarja tō, dapa je v Prežihovi bajti iža, štera nam pripovedavle o tom pisateli. Srejni goušče v Rožankovom gauški na Uršlji gori stoji leseni objekt – indašnje špitale Mirta. Skrite srejni goušče je nüdiu zavetje partizanom v drugoj svetovnoj bojni. Liki, če te iskali te špitale, trbej rejsan skrb meti, ka te je našli srejni gouške, ka se nete odpelali mimo! Boga molimo pa tō leko v cerkvi sv. Uršule, pa sv. Danijela, pa sv. Jošta, pa sv. Roka, pa sv. Mohorja in Fortunata. Najvekša pa je cerkev sv. Uršule iz 16. stoletja.

Šentanel je stara koroška vesnica, znana po mošti in dobroj künji, gnesden trno turistična, v vesnici pa najdete poulek mira paverski muzej Dvornik tō s starim škerom, vcüj pa vam povejo, kak so inda vertivali.

Škratí zovéjo v svojo deželo (foto: zložénka TD Slovenj Gradec)

Varaš Ravne na Koroškóm je znani po železarni. Z delom v fabriki železa si slüži krüj lüdstvo iz Mežiške doline, Mute v Dravski dolini in Mislinje v Mislinjski dolini. Železarstvo in jeklarstvo se tū začne razvijati že v začetki 17. stoletja, najveške pejnaze pa so tū slüžili srejni 19. stoletja. V fabriki so vlivali kovinske možnarje pa pejgle tō.

Na Povhovom mlini si leko poglednete mlin pa stope, s šterimi so mleli dino. Mlin poganja reka. Mlin je obnovleni na nouvo, vert in vertinja pa postrežeta z moštom tō.

Gda idete na Koroško, mujs trbej pogledniti Škratovo deželo na Zgamajški vrejek. Dapa z avtobusom težko prideš do škratov, liki z avtonom leko prideš. Tam vas počakata vert pa vertinja, oblečeni va v škratove gvante in vam pripovejta vse fele pripovejsti o škrat-taj (manó) pa čalaricaj, pa povodnom mouži, vilaj (tünderek), pa divji jagi. Če te dobro poslušali, te čalarice leko čüli tō. Dapa gučijo, ka v njuvi deželi čalarice in škratí nejsó lagvi. Čalarica vam pripravi nekši čüdni tej, škratí pa vam sküjajo dínske žgance pa mlejko vcüj. Prle, kak oditete, vam škratki pripravijo krst, kak nekšo vpelavanje, tou zaznamüvle, ka z njimi spopejvlete škratovo nouto, pa vas oblečejo v škratov gvant, te pa vküper zaplešete ešče škratov ples. Tak ka gda oditete, idete domou kak škrat. Škratí pa dobre čalarice, pa vile djestejo eške gnesden, samo vörvati trbej. Gda pa spidješ grüškovo palinko pa mošt pa cumprniški tej, te pa sploj čüješ in vidiš, pa zatok vörvleš.

Jelka Pšajd

GDE STA DVA, TAM ŽE EDEN PREJDJEN MORA BITI

Bila je lejpa, duga djesen, zatok je lüstvo vse vanej delalo. Istina, ka so noči že mrzle, dapa gda sonce začne sijati, te tak nagnauk toplo grata.

Vanej delati je v takšom časi najbaukše. Edni so na njivi, drugi so grauzdje ali djaboke brali, bili so pa taši, šteri so ešče z drvami delali kak

posenilo, pa tau mujs vözo-sejkati. Če nej, te drugo tō betežno grata.

• *Te drva trno toplino ne dajo.*

»Toplino brž dajo, dapa tau je baja, ka tau brž dolapogori pa dolgo ne drži vaudjaldja. Dapa ka vejš, če so že gnauk taposenili. Tak

ro, te se korim z njim. Gda ga svadim, te mi žago v roke ške dati, naj go vožgem.«

• *Zaka, ka nej dobro, gda žaga?*

»Gda ma nakriva dé, gda duge žaga, pa dje tak, ka se špila z menov. Tašoga reda ga te malo dolazmrdam. Drugo pa tau, ka dosta sak-

Žaga je tō dobra, dapa zatok brezi tapače nede

Joži Ropoš pa njegva mati Ana Ropoš iz Števanovec.

• *Vi se nika sploj bodjite od zime, ka taše velke panjé kalate, nej?*

»Moramo, zato ka če de velka zima, te fejst trbej nalagati. Sploj pa tū v dolej, gde smo mi doma.«

• *Že zdaj zmrzava?*

»Buma pri nas že zmrzava, zato ka že slana bila.«

• *Kelko drv nalaužite ta edno zimau?*

»Mi dosta, zato ka nejmamo centralne pa v pet mejstaj moramo nalagati. Vsakšo zimau tak pet, šest zetorov drv zakürimo. Sreča, ka ešče mamó gauštjo pa nam nej trbej kipüvati drve. Zdaj so že drve tō zavole drage. Eden mejtar že več kak šest djezero forintov pride.«

• *Kak tau, ka te itak djalenkove drve kalate, če že gnauk mate gauštjo?*

»Zato, ka tau djalenkovo je vse betežno gratalo pa ta-

kusti so bili, ka z rokauv je ne moreš prejkprijati. Ka je lepšo bilau, dva zetora, smo pelali na žago, ka fausline pa deske zožagajo. Zato, ka če de trbelo, ka gda de redo kaj pojep, te de emo. Na Židovo smo mogli pelati, zato ka tū v krajini nega, gde bi leko dali gorazožagati. Sin je tišlar, on tašo kaj vsigdar nüca.«

• *Hrastove ali druge trde drve tō mate na zimau?*

»Agacove smo že sprtulejt nasekali, zato ka seniti morajo, ovak ne gorijo. Tiste so že znautra v sejnci.«

• *S sinaum vküp delate, sto je te zdaj prejdjen med vami? Zato ka pri dvöma človeka že eden šejf mora biti.*

»Pa vejš, ka sam dja prejdjen, če ovak nej, pri lampi gvüšno. Dja zapovejdam, pojep pa dela. On žaga z motorno žagov, dja pa pravim, kak naj dela. Če ne dela dob-

lauv djesta v lesej, pa te se ma zadejva žaga. Nej zaman sam dja prejdjen, tašoga reda ma taraztolmačim, kak trbej delati.«

• *Bauga vas?*

»Mora baugati, če ške ali nej.«

• *Ka ti k tauma povejš, Joži?*

»K tauma samo tau leko povejm, ka mati laža. Tau je nika nej tak, kak ona pravi.«

»Mati serdja, nej laža,« pravijo Ana pa se zasmeejo.

»Vejš ka, mati, ti bola pivo pij, pa te neš norijo gučala,« ponüja sin materi glaž.

»Pa vlej mi, vejš, ka z glaža nemo pila,« pravijo.

»Dobro, te ti vlajem,« pravi Joži pa naprej vzema kupico, iz stere je ešče nejdavnik palinko pijo, pa notravljaje pivo.

»Zdaj gledaj, ka dela z menov, njegvoga andjala. Tau povej, kak leko s tašim vküp dela. Svojo mater za norca ma.«

»Mati dja te nejmam za norca, samo skrb mam nate, nej ka bi si tapačo v nogau vsejkla. Na, te na zdravdje,« pravi Joži pa glaž pivo vkumas zdigne. Mati ga pa samo gledajo s kupicov v rokej.

S tejma bi dja tō rad vküp delo, zato ka sta sploj korážna, pa etak ešče delo tō bola lakejšo, zmišlavam, gda vö z dvaura dem.

K. Holec

OD SLOVENIJE...

Dan reformacije

Na državni proslavi, ki je bila v ljubljanskem Cankarjevem domu, je slavnostni govornik minister za šolstvo in šport Milan Zver poudaril, da je Slovenija 31. oktober razglasila za državni praznik zaradi pomena, ki ga »pripisujemo protestantskemu gibanju za razvoj slovenske književnosti«.

Zdi se mi, da v Sloveniji vse bolj in bolj spoštujemo izročilo reformatorjev, čeprav bi kazalo pripomniti, da ima Trubar verjetno v Nemčiji skoraj več veljave kot v Sloveniji, je ob prazniku povedal škof Evangeličanske cerkve v Sloveniji Geza Erniša. V Nemčiji so namreč po Trubarju poimenovali ulice, stavbe, šole, vrtec in druge zgradbe. »Radi bi, da bi mu bilo dano več veljave,« je še dodal. Ob tem je napovedal, da se bo Evangeličanska cerkev v Sloveniji potrudila, da bo Celje in kasneje tudi Obala dobila svojo cerkveno občino. Trenutno imajo evangeličani cerkvene občine v Prekmurju ter v Mariboru in Ljubljani.

Preselitev Romov buri duhove

Potem ko je spor med romskimi prebivalci s krajanji Ambrusa na Dolenjskem dosegel vrhunec, se je okrog 30 Romov po posredovanju ministra za notranje zadeve Dragutina Mateja iz Ambrusa preselilo v postojnski nastanitveni center, kjer naj bi ostali dva do tri tedne. Krajanji Ambrusa so s takšno rešitvijo zelo zadovoljni, kar pa ne velja za predstavnike Romov, ki so že napovedali pritožbo na pristojne evropske institucije. Nad izselitvijo Romov iz njihovih bivališč je ogorčen tudi ombudsman Matjaž Hanžek, ki takšno ravnanje ocenjuje kot konec pravne države. Zadnji spor med krajanji Ambrusa in tamkajšnjimi Romi je izbruhnil potem, ko je prebivalec romskega naselja Dečja vas, sicer po rodu Slovenec, napadel krajana Ambrusa, kar je močno razburilo njegove sokrajane. Ti so z napadalcem in Romi želeli fizično obračunati, zato je posredovala policija, okrog 35 Romov pa se je iz strahu pred maščevanjem zateklo v gozd.

DRUŽINSKO SREČANJE

Dosta takšni Slovencev je, steri so v petdeseti lejtaj ali 1956. leta v Meriko šli. Tak vsakšij vej, ka je tū pri nas lagvo šlau, lūstvo so nevjredno zapirali. Te so si pa zbrali nauvo domovino. Tau se je zgodilo z mladodržino Erišinoga Ferina pa

Matjina Mariška z dvōma sinauvama pa snejama, steri so prišli na srečanje iz Merike

Matjine Mariške. Onadva sta s štirimi pojbiči mogla oditi. Najstarejši je biu te devet lejt star. Te je že v Meriki bijo Erišini Štifi, ka je on trestoga leta, gda je na Vogrskom sploj lagvo šlau, tanazaj v Meriko išo, ka se je tam naraudo. (Erišina baba pa dejdek sta na začetki preteklega stoletja tam bila, samo ka je babej nej dobro bilau, pa sta domau pri-

En tau žlate na srečanjij, gde je nas bilau kaulek šestdeset

šla. Štifi je pa te tak ta išo kak merički državljan (állampol-gár)). Oni so tō v tisto državo (állam) šli, dej je on bijo. Držina je že večkrat doma bila, prvin v šestdeseti lejtaj, te v sedemdeseti lejtaj. Na žalost je Erišini Feri že mrau, Matjina Mariška je pa lansko leto vcejlak domau prišla v Slovensko

ves. Zdaj sta jo dva pojba, Feri pa Gabor, z družinami prišla obiskat.

Devet ji je prišlo z Merike. Feri (On je najstarejši sin, je inženir, steri zida mauste pa poti. On je odo na hirešno univerzo, ma velki prstan te

univerze, tau v Meriki vejo, če stoj takšen prstanek ma, gde je šaulo končo.) pa žena, dve dejkle, Kristina s padašom pa menkša, Melisa, stera je pred lejtaj bila lepotna kraljica (szépségkirálynő) v Atlanti, ka oni živijo v državi Georgia. Gabor (On pa dela na železnici, vse na računalniki naredi. Vse tak vōgleda kak oča, Erišini Feri. Gda sam ga

četrtak so pa s Švedskoga prišli potomci Erišine družine, od Rejzina menkšij sin z družino. V petek pa v soboto smo se pa napautili v Porabje, v Monšter pa v Slovensko ves, ka Matjina Mariška zdaj tam žive.

Velka radost je bila, gda so se z materdjov srečali, ka so se eno leto nej vidli. V soboto zadvečerkoma smo v Varašij v Slovenskom daumi držali družinsko srečanje. Zbralo se je nas več kak šestdeset lūdi od dvej družine. Erišina baba je mejla 11 mlajšov, žau od nji več nišče ne žive. Te mlajšov mlajšij smo bili tam.

V gostilni Lipa so nam sploj dobro djesti pripravili, vse je fajnsko bilau. Mariška je dala spečti dvej vōlke torte, pokaraja so pa telko vtjūp znosili, ka smo ga nej mogli podjesti. Muziko smo tō meli pa smo dosta plesali, sploj dobra vaula je bila, šče vanej na dvauri smo plesali. Nazdravili smo tō. Mariška je osemdeset lejt stara, Feri je 59, Gabor pa 56. Škoda, ka je tretjij sin Zoli nej mogo pridti. Na žalost je štrti sin Laci v Vietnami mrau. Veselje pa ples je držo prejka paunaučij. Prej na gostūvanjij je nej takšno koražno pa dobra vola, kak smo mi napravljij, so prajlij kōlnarge. Če bi vidlij, kak so Merikanarce plesale, ena bola kak drūga!

V nedelo, 22. oktobra, smo šlij z »Merikanari« pa »Švedij« na obed v Slovensko ves k Matjini. Tam so nam tō kak gostūvanje pripravili. Feri Meggyes je v kotli gulaš tjūjo, ženske so

telko mesa pa hurke spekle, ka smo nej ladali i njimi. Retaše, pokaraj, šče kremšnito so tō na sto nosile. Takšno lejpo vrejmen je bilau, ka smo na dvauri prstrlij pa djeli. Zadvečerkoma smo šlij na graubišče pokojne gledat, škoda, ka so nej mogli na tau lejpom srečanjij z nami biti. Ja, življenje je takšno, narodimo se pa merdjemo. Gostje s Švedskoga so v torek domau šlij, Merikanardje so pa ostali šče do petka, do 27. oktobra. Eni pa drūgij so bili pri Balatoni. S Švedskoga žlata vsakšo leto pride na Balaton, tej eni Merikanardje so zdaj bili od prvin, pa se njim je sploj vidlo.

Matjina družina je bila velka pa Erišina tō. Pa smo se tak po svejti ta razstrausili. Vse tau pa za volo 1956, ka je te revolucija vōvdarila prauti Rusom, Rusi so pa dola zbili Vaugre, je dosta lūstva moglo oditi. Zdaj, gda se narejkdij srečamo, je vōlka radost, žalostni smo pa, gda se trbej posloviti. Baug vej, če mo se šče vidlij v življenjij. Mislim, ka je Merikanarom tau bilau veliko doživetjij, tak v Budimpeštij kak pri Balatoni pa doma v Porabjij, ka so tak radovednij bili, kakšne so pri nas vesi. Prajlij so, ka tū vōlke, krepke rame zidamo, presenečeni so bili in se njim je Porabje sploj vidlo, nej samo Slovenska ves, drūge vesi tō. S težkim srcaum smo se poslovili.

Irena Pavlič

ZVEZA SLOVENCEV NA MADŽARSKEM VAS PRISRČNO VABI
NA OBČNI ZBOR,

KI BO V SOBOTO, 18. NOVEMBRA 2006 OB 9. URI

V KONFERENČNI DVORANI

V SLOVENSKEM KULTURNEM IN INFORMATIVNEM CENTRU
(MONOŠTER, GARDONYI U. 1).

VESELIMO SE VAŠE PRISOTNOSTI!

Predsedstvo Zveze Slovence

TE JE VRAG, GDA DOLASPADNE SNEJG

Predlani sam v Števanovci kejpe redo za prvo stran kalendara v ednom spoj lejpom mesti. Te sam se odlaučo, ka mo ta ešče gnauk nazaj ũšo pa poglednam, kak je kaj

ciuša smo šli pa smo do novembra tam delali. V zimi smo pa doma bili. Na pa te, gda sva se spoznala, za dve leti, šestdesetdrugoga sva se oženila.«

Pred svojim lejpim ramom, škoda, ka je takšni več samo malo v Porabji

družina Pöjšťja. Rad sam bijo, gda sam se proto rama pelo, zato ka sam že audalič vido, ka so doma. Pred ramom stoji Ana z glažom palinke v rokej pa se s Kometrski Marišom pogučavata.

»Poj samo,« pravijo Mariš, »vej dja že tak dem.«

»Vse zaman si prišo, zato ka dja nika ne vejim pripovejdati,« pravijo Ana pa se že pašťijo notra.

»Tau nej baja,« pravim njim, »vej mo dja spítavo,« pa samo dem za njimi.

»Ka mo zdaj te delo s teuv, sedi si dola pa pitaj na, koj si najgari.«

• *Dobro vejim, ka ste vi Pöjšťja po iži, nej?*

»Že moji stariške so se tak zvali, pa smo mi tō tej ostali.«

• *Dja sam tak mislo, ka ste za možaum tau ime dobili.*

»Pa kak bi dubila, vejpa on je z Gorejnjoga Senika.«

• *Gde ste se z njim spoznali, vejpa Senik je zato nej tak skrak?*

»Obadva sva na marof odla v Komárom, na Újpuszta, pa tam sva se spoznala. Tistoga reda ešče delo trno nej bilau, pa s porabski vasej so mladi na marof odli delat. Od tec iz Števanovec nas je dosta bilau pa ešče več s seničkoga tala.«

• *Ka ste tam delali?*

»Vse fele. Mak, repo smo rejčili. Kukarco, kromče smo okapali, žetvo smo delali. Dosta smo se mantrali. Cejli den vanej na ijca smo bili. Strašno je bilau zato. Konca mar-

• *Kak tau, ka so vaš mauž sé prišli, pa nej ste vi šli na Gorejnji Senik?*

»Dja sam ta nej stejla titi. Najbola vejn zato, ka sta obadva stariša betežniva bila. Ka bi delala brezi mena. Nej bilo léko. Sama sam bila doma s stariši pa z dvōma deteti. Pa te ešče tam bila gazdija, mara. Mauž je delat odo, tak ka sam dja doma mogla ostati. Zdaj pa te nejmam penzijo, samo ka mauž ma, s tistoga živeva.

Krave že nejnama, zato ka nej bilau vredno držati. Kositi zato kosimo pa dolapucamo grōjnt, ovak bi vse notrazaraslo. Svinje zato ešče mammo, pa dve koze. Lepau smo dobili letos kromče, kukarco, bagondli pa tikvi tō. Istino, ka mammo električnoga pastira pa psa tō, šteri skrb ma na njivo.«

• *Te ram, v šterom živeta so ešče stariške zidali?*

»Oni so ga zidali štiridesetdrugoga leta. Dapa mi smo že na njem dosta vse popravljali. Dvera, mosnice, strejo, okna, pa smo ga vōpucali tō. Te ram se je že s cūgli zido, pa cejla cūgla, ka je trbelo, so doma vōžgali. Tū v kauti je bila edna peč notrazozidana, dapa vō smo go ličili zato, ka tistoga reda je tau nej bilau divat (moda).«

• *Vidim, ka raje pogače pečete, zdaj bi zato baukše bilau v tistoj staroj peči pečti, nej?*

»Tau gvūšno, ka bi se tam lepše spekle, dapa zdaj že ka vejš. Vekšo okno smo notradjali v künjo pa že za tauga volo bi tō nej mesto mejla peč. Vejn tak za tauga volo smo go najbola vōličili.«

• *Tau ste prajli, ka nejmate krav, pa v glaži itak vidim, ka mlejko mate.*

»Tau mi je Kometrska Marika prinesla. Zato ka mi brezi mlejka ne moremo biti. Na keden dvakrat dva litra mlejka nam prinese. Tam spodkar na križ nam goraobejsi, gda v Otkovce v bauto de.«

• *Vi kama odite v bauto, v Števanovce ali v Otkovce?*

»Od tistoga mau, ka je v Otkovci bauto, od tistoga mau mi ta odimo, zato ka je skrajaj pa nej trbej na brejg titi. Jaj, gda pa dolaspadne snejg, te je ešče vrag. Dočas, ka ga samouprava ne potisna dola, dočas se mi ranč djenti ne moramo. Tak vidiš, kak daleč je odtect pošťija.«

Kozino mlejko je dobro za pečti, drugo pa damo mački pa pisej

• *Ka delata te, gda snejg zapadne pa ne mora tavō?*

»Ka bi delali? Počivamo pa goščice lōjpamo. Znautra v rami se tō vsigdar najde nišo delo. Vsakši drugi den po krūj dem, zato ka je tau mojo delo. Mauž za vraga nede pa ga ranč ne morem nanje vzeti. K meši zato de, de, ovak je pa on bola rad doma. Dja zato vsakšo nedelo dem, ešče leko. Z andovski busom se lepau taodpelam pa nazaj tō. Z biciklinom se goraodpelam do andovskega križa pa mi ranč nej trbej v brejg pleziti. Sploj fanj je tau tak.«

• *Pomalek te zdaj že zabadali nej?*

»Ešče nemo, zato ka zdaj nejmamotaša lejpa, kak smo meli prva leta. Zdaj smo niša zamanstja zavadili tōjpti. Enga pred svetki, drugoga pa te nikak na konca januara zaborodnemo. Tašoga reda mlajši pridejo domau malo nam pomagat. Sin iz Varaša, či pa iz Traušťja. Sin ovak tō dostakrat pride, zato ka dosta pomaga nam. Ka kositi trbej, tau vse on dolapokosi.«

• *Vlejpom mesti mate ram. Sploj pa zato, ka je ta velka grōjška pred ramom.*

»Gda si kejpa naredo od našoga

rama za kalendar, dosta lidi je nam prajlo, ka v lejpom mesti smo doma. Vejš, kakšna grōjška je tau? Loška. Tau grōjško je ešče moj oča posado. V gauški go je vōskopo, ka go vcepi, dapa betežen je grato pa te tau tazaostalo. Zdaj pa pogledni, kak je velka zrasla. Ne š dau valati, dapa letos smo šest bečk vkūppobrali pod njauv. Vejš, kak dobro palinko ma?«

• *Dam valati.*

»Vejpa kaušo si go. Ka sam ti vōnatočila, tau je ta bila.«

• *Rejsan je dobra palinka. V lejpom mesti ste doma tū varkar na brgej, cejlo ves vidite.*

»Tau leko, samo moram prajti, ka enga poštenoga sauseda nejnamo. Puno je že Peštarov, s sterimi samo navolo mammo. Ešče sreča, ka mammo telefon. Če bi se kaj zgaudilo, nej bi vedli kama titi.«

• *Zdaj ka so vōro naprej postavili pa je brz kmica,*

ka delate po večeraj?

»Tauma se dja rada. Vejš, zakoj? Zato, ka dja Monika show rada gledam. Tau se v pau šestoj začne, pa dja dočas vanej taopravim pa dem pred televizijo. Zdaj je že kmica pa leko gledam. Dočas ka je te ešče vanej sveklau bilau, sam zato nej gledala. Vse sam fertik bila od tauga.«

• *Zaka se vam tau tak vidi?*

»Dja ne vejim, zaka je tak nauro lüstvo, ka vse vōguči. Pa tau se mena vidi. Dostakrat je tak, ka se ešče kovejo tō. Vejš, ka se človek mora smejeti.«

• *Gda stanete zazranka?*

»Zdaj, ka nejnamo mare, zdaj v pau sedmoj. Dvej koze mam, te dja opravljam. Cejlo leto so mejle mlejko, dva-tri litra na den. Pekli smo s toga mlejka, psaum pa mačkom smo davali, tak ka vse smo gorpōnūcali.«

• *Zdaj, ka smo se pogučavali, nejste meli čas pogače spečti, pa ste obed tō nej meli. Zaka ste me nej zagnali!*

»Zaka bi te zagnala? Mi več niše sile nejnamo. Ka taostane, tisto sledkar napravimo, pa gotovo.«

Karel Holec

... DO MADŽARSKE

Novi vodja na čelu Urada za narodne in etnične manjšine

Minister za delo in socialo, ki je v vladi odgovoren za manjšinska vprašanja, Péter Kiss je s 15. oktobrom imenoval za vodjo Urada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem Antala Paulika. Pred imenovanjem je Antal Paulik vodil glavni oddelek znotraj urada ter bil referent šolskega področja oz. slovaške in poljske manjšine. Dosedanji predsednik urada Antal Heizer se je s 15. oktobrom vrnil na zunanje ministrstvo. Po naših informacijah je kandidat za madžarskega veleposlanika v Bratislavi.

Komu zaupajo madžarski državljani?

Po pregledu podatkov v obdobju enega leta analitiki ugotavljajo, da sta najbolj popularni demokratični instituciji Urad predsednika države ter Ustavno sodišče. Če bi njuno popularnost merili na lestvici s sto enotami, bi predsednik države dobil 66 točk, ustavno sodišče pa 65 točk. Če pogledamo povprečje vseh demokratičnih institucij na Madžarskem, lahko ugotovimo, da zaupanje tem institucijam ni previsoko, kajti dosega komaj 51 točk.

Zanimivo je analizirati tudi to, kateri dejavniki vplivajo na rast ali upadanje popularnosti in zaupanja. Predsednik države László Sólyom je zgubil največ točk (13) prav v obdobjih, ko je postal aktiven na notranjepolitični sceni, recimo po 15. marcu, ko nekaterim odlikovancem ni podal roke, ali poleti, ko ni upošteval predhodne prakse in pri kandidaturi novega vrhovnega tožilca ni usklajeval s parlamentarnimi strankami.

Večina Madžarov zaupa Evropski komisiji, le-ta je zgubila 8 točk v poletnih mesecih, ko je bila precej negotova usoda madžarskega konvergenčnega programa. Indeks popularnosti Evropske komisije se je znatno dvignil potem, ko je ta dala zeleno luč omenjenemu programu.

Pismo iz Sobote

KOALICIJA

Preživeli smo. Ja, lübi moji, dragi moji, preživeli smo volitve. Vö smo zvolili pa zdaj mamó, ka mamó. Depa če smo si mi prouiti lidge odejnoli, se tisti vöodebrani zdaj kuman eške začnejo mantrati. Rejsan, človek bi si brodo, ka so največ energije tamnjali v bojni za vöodebranje za žüpana ali za varaški parlament. Depa nej! Nevola je v tejm, ka naš nouvi-stari žüpan nema zavole svoji lidi v varaškom parlamenti. Pa tou zdaj tak vövidi, ka tisti, ka so nej njegovi, vküper stoupijo v koalicijo prouiti njemi. Tak do po mlašeče lagvo delali prouiti žüpani. Tou znamenüje, ka njegva vola nede najbolje naprejvalaun v varaškom parlamenti. Zato zdaj un pa njegvi delajo na toum, ka bi do toga nej prišlo. Tau bi vi mogli videti pa čüti!

V bojni za vöodebranje je dosta lagvi rejči spadnilo med kandidati. Kak če bi eden biu bole naoupačen - ka ne povejm, nouri - kak pa drugi. Depa zdaj si te stari-nouvi žüpan trno želej, ka bi steri stoupo na njegov brejg. Obečavle pa ponüvle njim pozicije, službe pa eške kaj drugoga, če do zanga v varaškom parlamenti roke zdigavali. Ka od toga je dosta usojeno. Vej je pa

svojim tutorom pa direktorom, ka so njemi pleča držali, obečo, ka zatoga volo od varaša kaj dobijo; kakšo pošteno plačano delo, kakši višešnji pejnez ali pa službo. Srmak se mi vse smili. Ali vse vküper se eške bole vküper mejša. Vej pa vejte, ka se mejša, ka eške bole vonja? Depa v tejn mejšanji vunječoga se vsebole vökaže eške neka. Vö se kaže, kelko je vrejčno poštenje, kelko je vrejčna rejč pa kelko leko vörvlemo lidam, ka so naš kormanj. Boug moj, vej pa na kraji gore prideš, ka več skur niške ne dela, ka bi varaši boukše šlau! Vej pa vsikši dela samo eške za svojo žepko, za svojo žlato pa za svoje poznanca. Na, če je tou varaš, te pa naj bou, depa te je tou nikšen trno mali pa dühovno srmački varaš. Čemeri zavolo koalicije so zatoga volo pri žüpani pa pri njegvi ekipi zato telko vekši. Vej pa si srmaki nedo več mogli samo tak talati tisto, ka bi si škeli.

Moja tašča Regina, trno čedna ženska, si od vsega toga brodi vcejlak po svoje. Vejte, una eške živé z možganami v tisti časaj, gda je od vsega kaj leko povedo samo eden človek. Ja, una je eške itak v časaj

diktature. Una si brodi, ka bi vsi prejdni mogli biti Titoji. Rejsan! Vej pa je eto gučala, ka bi mogo naš nouvi-stari žüpan zapovedati, ka naj varaški parlament tak dela, kak un zapovej.

- *Vej pa ne mora ovak normalno delati, če uni ne brodijo ranč tak kak un*, je skur djoukala. - *Un samo za naš varaš brodi pa za njegve lidi, zato bi mogo po stoli vdariti pa zapovedati, naj delajo po njegovom, ovak brž vsi kunčajo v vouzi. Pa bi ranč tak moglo biti!* je zdaj že rejsan požirala kak od krokodila kuste skuze.

Tak, vidite, je nouva koalicija v varaškom parlamenti na nikoj djala mojo taščo Regino, trno čedno žensko. Tak zdaj ne dejvle na nikoj samo žüpana, liki tiste tö, ka ne morejo razmeti, ka nega več mali pa velki Titonov, čeglij se edni za takše držijo. Meni pa vüpanje po normalnom varaši pomalek mira. Brodim si, ka koalicija nede krepka, kak bi mogla biti. Vej smo pa samo lidge pa leko brž gora pouči zavolo kakši apetitov. Na, te de se spunila želja od Regine. Žüpan de se leko znouva držo kak kakši mali Tito. Boug moj, kakši zvörceni kroug.

Miki

Ernest Ružič

PESEM ČRNIH MLAK (17)

VESNIN OBISK

Divja zobozdravnica Vesna obiše Andraža, po strastnem ljubljenu mu pove, da bi rada njegovo mnenje o stanovanju, ki ga kupuje.

Andraža je obremenjevalo sporočilo na prenosnem telefonu. Vedel je, da Vesna želi preživeti noč z njim, na kar ni bil pripravljen, ker bi preveč mislil na Gajo. Zato je sklenil, da se izgovori na projekt samostojna razstava in sporoči, ta popoldan in zvečer ne bo zapustil ateljeja. Pravzaprav niti ni bila izmišljotina, kajti če je želel imeti vse nared do osemnajstega junija, je moral pohiteti z delom.

Vesna je na njegovo sporočilo odgovorila z vprašanjem, ali je našel v delu izgovor, da se ji ne pridruži v ambulanti in pozneje še kje.

„Če ne verjameš, pridi pogledat!“ je vtipkal v telefon in v isti minuti dobil odgovor: „Ne verjamem, da si z vabilom mislil resno, jaz sem ga sprejela in bom med osemnajsto in devetnajsto

uro pri tebi. Vesna, s presenečenjem.“

„Danes pa si se posebej uredila, ne zaradi mene?“ se Andraž z vprašanjem poskuša izogniti poljubu med vrati, vendar ne gre.

Ko je spretno sezula elegantne čevlje, ne da bi se jih dotaknila, mu je padla v tako tesen objem, da je krilo počasi zdrselo daleč nad kolena, on pa je na svojem čutil njeno telo, kot da se želita zliti v Királyevo skulpturo. Zato se je zgodilo tisto, čemur se kot moški ni mogel odreči, z Vesno sta tesno objeta odšla do širokega jogija. Kosi oblek so padali po tleh, po ležišču, povsod naokoli, kot bi jih razpršil veter. Do zadnjega: tudi njena prstan in verižica, tudi njegova ura. Vesna se je zmeraj želela ljubiti popolnoma slečena brez vsega, rojstno nedolžna in hkrati divje razuzdana, ko

je moral moški telovaditi toliko časa, da je povsem omagal, njej pa je ostalo še toliko moči, da je seks zaključila s strastnimi poljubi. Andražu ni bilo jasno, od kod ji toliko strasti in moči v postelji, ko ob srečanju na ulici deluje tako hladno. Danes se je Vesna po ljubljenu zelo hitro oblekla in se v kopalnici uredila.

„Grem stavit, da ne veš, zakaj sem pri tebi oziroma si prepričan, da nisem mogla brez seksa in sem kar planila nate. Slednje se je zgodilo, vendar kot uvod v to, zaradi česar sem tu,“ pojasnjuje Vesna prvi obisk. Skrivnost njenih besed nekoliko vznemirja, nekje globlje pa ga rahlo zaskrbi, čeprav to odrine in se tako pravi na presenečenje.

„Nisem rekel, da ne moreš brez mene, ker bi v skrajnem primeru poiskala koga iz rezerve, zato se mi ne sanja, kaj je bistvo obiska,“ je nekoliko zajedljiv Andraž in precej blizu njenemu pogostemu cinizmu. „Si prepričan, da imam rezervnega ljubimca?“ zanima Vesno.

„Ne vem, kdo je, toda nedolžna ob najinem prvem seksu nisi bila, kot prvo in najmanj važno, kajti bila si poročena in rodila sina, bolj pomembno, če že ne odločujoče, je, da tako strastna in seksi ženska, s tolikšno energijo in stikov s toliko ljudmi, tudi moškimi, s tako izzivalnim črnim avtomobilom, pravo limuzino, v kateri je ljubljenje enako prijetno kot v postelji, ne bi imela ljubimcev, ali vseskozi vsaj enega, tega ne verjamem oziroma me niti ne zanima,“ je odgovor, ki je na meji dostojnega.

„Misliš resno ali si sproti izmišljaš? Izmišljaš kot sliko, ki nastaja na platnu in se rojeva nekje v tvoji biti, in če prav tisti hip ne bi vzel čopiča, umetnice nikoli ne bi bilo oziroma bi bila kdaj pozneje in druga in drugačna.“

„Tudi na likovno umetnost se spoznaš?“ Andraž ne skriva presenečenja.

„Teško bi rekla, da sem poznavalka ravno likovne umetnosti, spoznam se na psihologijo in tudi na psihologijo umetnosti, prvo sodi v študij, drugo pa v hobi. Bi me zdaj poslušal, zakaj sem tako prihitela v objem?“

„Vesna, izvoli!“

Sledilo je presenečenje: „Kupujem drugo stanovanje, bi mi malo svetoval, pomagal pri dokončni izbiri?“

„Sem slikar, nisem pleskar, torej po obrtni plati kaj dosti ne vem,“ se hoče izviti na duhovit način.

A Vesna se ne dá: „Dovolj bo tvoje slikarsko znanje, ker ne iščem mojstra, ampak prijateljski nasvet, za kar bo dovolj tudi profesor in stanovalec.“

„Če je tako, potem ne vidim zadržkov. In kdaj?“

„Zdaj!“

Andraž odpre usta od presenečenja, vendar ostane tiho, ker vidi, da Vesna misli resno, čeprav je bolj noč kot večer. Pove, da ima ključke od poslopja v središču mesta, kje sta rezervirani dve stanovanji, manjše in približno enake velikosti, kakor je sedanje, in večje, preko sto kvadratnih metrov površine in z dvema parkirnima mestoma.

„V tem nadstropju imam rezervirani stanovanji, večje na vogalu z velikim balkonom, manjše ob njem. Poglejva najprej manjše!“

(se nadaljuje)

OTROŠKI

Z veseljem smo čakali 17. oktober, ko smo šli v prestolnico Slovenije v Ljubljano na izlet. Morali smo vstati zgodaj zjutraj, saj je avtobus iz Monoštra odhajal ob 6. uri. Toda na pot smo krenili malo kasneje, ker je ena deklica prišla v Monošter z vlakom, vlak pa je imel zamudo.

Peljali smo se preko mejnega prehoda Martinje, mimo Murske Sobote, Maribora in Celja. Med potjo smo se ustavili na kavico ali sok. Okrog 11. ure smo že bili v Ljubljani. Nisem vedela, da je Ljubljana tako majhna, kljub temu je zelo lepa in zanimiva. Bila mi je všeč. Najprej smo obiskali *Prirodoslovni muzej*. Tam smo si ogledali naravo Slovenije. Na razstavi smo videli živali, ptice, rastline, minerale in školjke. Potem smo imeli kosilo v restavraciji, ki se je imenovala *Skriti kot*. Po kosilu smo dobili prosto, da malo

Turistični vlakec na Kongresnem trgu

sami spoznamo Ljubljano. Nekateri so jedli slovenski sladoled, kljub temu, da je bilo mrzlo, nekateri so pili vročo čokolado. Sprehajali smo se po *Prešernovem trgu*, ki je poimenovan po največjem slovenskem pesniku, Francetu Prešernu. Tam je tudi njegov spomenik. S turističnim vlakcem smo se čez *Tromostovje*

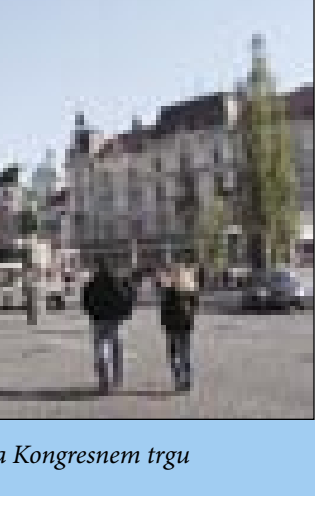
MLAŠEČI

preko *Ljubljanice* peljali na grad, kjer smo si ogledali film o zgodovini Ljubljane. Grad je v zelo dobrem stanju. Na

Skupinska slika v stari Ljubljani

gradu je bil razgledni stolp, po stopnicah smo prišli do vrha, od koder smo videli vse mesto. Popoldne ob pol petih

smo se vračali domov. V Gornji Radgoni smo večerjali, in sicer v lepi pizzeriji smo pojedli pico in popili coca-colo. Ob pol desetih smo se pripeljali v Monošter. Bili smo utrujeni, vsak pa je imel lepe spomine na Ljubljano.

Izleta se je udeležilo 23 dijakov gimnazije in dve profesorici: Elena in Irena, ki sta na nas pazili. Imeli smo slovenski avtobus, slovenskega šoferja in slovenskega vodnika, ki nam je pomagal

Izlet v Ljubljano (1)

spoznati glavno mesto. Naš vodnik, ki se imenuje Branko, je bil prijazen in je govoril zelo lepo in počasi, zato smo vse razumeli,

busu mi je bilo malo slabo. Upam, da bom še večkrat šla na izlet v Slovenijo.

Reka Dzida, 7-a.r.,

domu, vmes smo se ustavili v pizzeriji. Pica je bila tako velika, da je nisem mogla pojesti, zato sem prosila natakarja, naj mi jo zavije. Domov smo prispeli pozno zvečer. Upam, da bomo večkrat imeli podobne izlete.

Bettina Princz, 7-a.r.,

V Ljubljani so mi bili všeč grad, Prešernov trg in restavracija *Skriti kot*, ki je bila res skrita pod eno stolpnico. Čudila sem se številnim kolesom in kolesarjem, ki so prečkali ceste Ljubljane. Glede na to, da je to glavno mesto, jih je bilo veliko, kar se mi zdi zelo dobro. Ljubljanske ceste so bile čiste. Ob reki Ljubljanici so prodajali sladoled in kostanj. Sladoled je bil zelo fin, toda drag, čeprav je bila kepica velika.

Patricia Scheili, 9-a.r.,

V Ljubljani mi je bil najbolj všeč grad. Že pot do grada je bila zanimiva, ker smo se pe-

Na ljubljanskem gradu

kar nam je povedal. Zahvaljujemo se mu za zanimivo vodenje izleta. Posebej se v imenu vseh gimnazijcev zahvaljujemo Zavodu RS za šolstvo, ki nam je financiral in omogočil ta lep izlet v slovensko prestolnico. Upam, da bomo imeli še priložnost za podobne izlete v Slovenijo.

Agica Holecz, 12-b.r.,
Gimnazija Monošter

V Ljubljani mi je bil najbolj všeč grad. Na gradu je bilo veliko zanimivosti. Najboljši je bil razgledni stolp. Malo sem se bala tam zgoraj. Seveda mi je bil všeč tudi *Prirodoslovni muzej*, posebej okostnjak mamuta, ki je star 20 tisoč let. Mesto je bilo polno zanimivih stvari. Vlasec, s katerim smo se peljali na grad, je bil enkrat. Vse je bilo krasno. Počutila sem se zelo dobro.

Martina Bajzek, 7-a.r.,

Po poti v Ljubljano sva se z Martino veliko zabavali, veliko smo fotografirali, slike so zelo smešne. Tudi pica mi je teknila, žal, je nisem mogla v celoti pojesti. Na izletu sem zelo uživala, edino na avto-

bilo veliko lepih stvari, na primer školjke, kamnine, skeleti in živali. Potem smo šli kosit. Kosilo mi je zelo teknilo, všeč mi je bila tudi notranost restavracije. Po kosilu smo pogledali Prešernov trg. Od tod smo z vlakcem potovali na grad. Na gradu smo si ogledali film, dobili smo posebna očala, izgledali smo smešno. Nato smo se odpeljali proti

ljali s turističnim vlakcem. Ko smo se povzpeli na razgledni stolp na gradu, se je pred nami odprla lepa panorama Ljubljane. V centru Ljubljane smo občudovali Ljubljano s Tromostovjem, pa seveda Prešernov spomenik.

Laslo Pinter,
9-a.r.

KAUT

SPOMIN NA ŽRTVE VOJN

Konec oktobra, pred Dnevom spomina na mrtve, se je skupina članic in članov Krajevne organizacije borcev NOB Radenci odločila obiskati Monošter. V spomin na žrtve minulih vojn so obiskali in položili venec na grob partizana Alojza Škrjanca - Mirka, ki počiva na monoštrskem pokopališču.

Življenje na oltar domovine je Mirko daroval na prvi pomladni dan leta 1945, ko je kot komandir skupine borcev

Obisk pri grobu Alojza Škrjanca - Mirka

Prve prekmurske partizanske čete padel pod streli pri Borovnjakovi domačiji na koncu Ritkarovec (oziroma v začetku Sakalovec).

O tem dogodku in današnjem vsakdanjiku so udeleženci ekskurzije pod vodstvom predsednika Draga Štumpfa ter ob prisotnosti borca Prve prekmurske partizanske čete Štefana Sreša razpravljali v Slovenskem domu v Monoštru z urednico Porabja Marijano Sukič in predsednikom Zveze Slovencev na Madžarskem Jožetom Hirnökom.

Na povratku si je dober ducat izletnikov ogledal prenovljeno Borovnjakovo domačijo v Ritkarovcih (Sakalovcih), v Prekmurju v Motvarjevskem gozdu pa še Voglerjevo lovsko kočjo nad Bukovniškim jezerom, kjer je domovala Prva prekmurska partizanska četa do začetnih dni marca 1945, kajti bila je prav tam ustanovljena 2. januarja 1945.

Besedilo in fotografija:
Filip Matko

RTV SLO

PETEK, 10.11.2006, I. SPORED TVS

6.15 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.10 RESNIČNA RESNIČNOST, 10.40 Z VAMI, 11.30 NEANDERTALČEVA PIŠČAL, DOK.ODD., 12.20 OSMI DAN, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 OBZORJA DUHA, 13.45 DUHOVNI UTRIP, 14.00 DOTIKANJA - PORTRET KIPARJA DUŠANA TRŠARJA, 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 MALI MOZART, RIS., 16.05 IZ POPOTNE TORBE: ŽLICA, 16.25 SLOVENSKI VODNI KROG: DRAVA, IZOB. DOK. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 HIDROFILIA, ŠPANSKA DOK. ODD., 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 ŽELEŽKI, RIS., 18.45 PUJSA PEPA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 PRIJOŽOVCU Z NATALIJO, 21.20 TURISTIKA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 POLNOČNI KLUB, 0.10 HIDROFILIA, PON., 1.10 PRIJOŽOVCU Z NATALIJO, 2.30 INFOKANAL

PETEK, 10.11.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 13.00 TARČA, 14.30 DOJILJA, FRANC. FILM, 16.05 JASNO IN GLASNO, 17.00 ŠPORT ŠPAS, 17.30 ZDAJI, 18.05 MOSTOVI - HIDAK, 18.35 PRVI IN DRUGI, 19.00 IDIOT, RUSKA LIT. NAD., 20.00 ZLOČIN V SVETU UMETNIN, ANG. DOK. SER., 20.50 SLOVENSKI MAGAZIN, 21.15 CITY FOLK, 21.45 TOM WHITE, AVSTR. FILM, 23.30 POSLEDNJA BITKA, FRANC. FILM, 1.05 INFOKANAL

RTV SLO

SOBOTA, 11.11.2006, I. SPORED TVS

7.00 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.45 POLNOČNI KLUB, 12.00 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 UŽIVAJMO V ZDRAVJU, 13.40 SLOVENSKI/PORABSKI UTRINKI, 14.10 PIRAMIDA, 15.10 UMETNIKI IN MODELI, AM. FILM, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.25 SOŽITJA, 17.50 O ŽIVALIH, 18.05 KUHAM Z ZVEZDAMI, 18.35 PRIHAJA NODI, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 20.00 MI SE MAMO RADI, DOMAČA TV NAD., 20.30 HRI-BAR, 21.40 NEČEDNI POSLI, ANG. NAD., 22.40 POROČILA, ŠPORT, VREME, 23.10 HUDIČEVA MASKA, IT. FILM, 0.35 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 1.15 HRI-BAR, 2.25 INFOKANAL

SOBOTA, 11.11.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 9.35 SKOZI ČAS, 9.50 SP V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (Ž), 11.50 CITY FOLK: LJUDJE EVROPSKIH MEST: KOŠICE, 12.20 ZDAJI, 12.50 SP V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (Ž), 13.45 ŠPORT, 17.10 LP V ROKOMETU, CELJE PIVOVARNA LAŠKO - GUMMERSBACH, 20.00 LOLITA, AM. FILM, 22.15 IDIOT, RUSKA LIT. NAD., 23.05 NIKOLI OB DESETH, 0.05 SOBOTNA NOČ: PINK, KONCERT, 1.35 POKVARJENA DEKLETA, ANG. NAD., 2.25 INFOKANAL

RTV SLO

NEDELJA, 12.11.2006, I. SPORED TVS

7.00 ŽIV ŽAV, OTROŠKI PROGRAM, 10.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 PRI JOŽOVCU Z NATALIJO, 14.30 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 KRAVICA KATKA, RIS., 18.45 ZAKAJ?, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 20.00 SPET DOMA, 21.35 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 22.00 ODMEVI, VREME, 22.40 VEČERNI GOST, 23.35 SKRIVNOSTI DVORNIH PREVRATOV, RUSKA NAD., 0.50 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 1.35 INFOKANAL

NEDELJA, 12.11.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 9.05 SKOZI ČAS, 9.15 MLADI VIRTUOZI: KVARTET FLAVT NEREIDE, 9.50 SP V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (M), 11.15 HRI-BAR, 12.20 SLOVENSKI VODNI KROG: MEŽA, IZOB. DOK. NAN., 12.50 SP V ALPSKEM SMUČANJU, SLALOM (M), 13.55 KOŠARKA, LIGA NLB, UNION OLIMPIJA - HELIOS, 15.45 LP V ROKOMETU (M), CELJE PIVOVARNA LAŠKO - GUMMERSBACH, 17.10 LP V ROKOMETU, GOLD CLUB - HAMMARBY, 19.00 ŠPORT, 20.00 SUPERNETOPIR, FRANC. DOK. ODD., 20.50 OPERNA ARIJA, 21.00 PO POTEH SLOVENSKE OPERE, GLASB. DOK. SER., 21.50 ANNA PIHL, DANS. NAD., 22.35 Z GLAVO NA ZABAVO, 23.05 ŠPORT, 0.05 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 0.35 INFOKANAL

RTV SLO

PONEDELJEK, 13.11.2006, I. SPORED TVS

6.25 ODMEVI, VREME, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 SLOVENSKI VODNI KROG: DRAVA, IZOB. DOK. NAN., 9.30 UMKO, 10.25 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 14.25 TURISTIKA, 15.05 DOBER DAN, KOROSKA, 15.40 TELEBAJSKI, OTR. NAN., 16.05 ANČINE NOGICE, RIS., 16.15 TRAKTOR TOM, RIS., 16.30 PODSTREŠJE, IGR. NAN., 16.45 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO: USLUGA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.40 ZDRAVO! BOG ŽIVI!, DOK. FILM, 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.35 PAVLE, RDEČI LISJAČEK, RIS., 18.40 JOKO! ŽAKAMOKO! TOTO!, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 IZZIVI, 20.30 PISAVE, 21.00 JULIJA, AVST. NAD, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 DEDIŠČINA EVROPE: LEV POZIMI, AM. NAD., 0.15 ZDRAVO! BOG ŽIVI!, DOK. FILM, 1.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 2.00 INFOKANAL

PONEDELJEK, 13.11.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 14.20 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 14.40 SLOVENSK/PORABSKI UTRINKI, 15.05 UMETNOST GLASBE IN PLESA, 15.15 PO POTEH SLOVENSKE OPERE, GLASB. DOK. SER., 16.05 SUPERNETOPIR, FRANC. DOK. ODD., 17.10 TEKMA, 18.00 Z GLAVO NA ZABAVO, 18.30 UMORI V MUZEJU, ANG. NAD., 20.05 SLON: UMOR NE ZASTARA, NEMŠ. NAD., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 ARITMIJA, 22.40 MALČKA GLEDATA MALČKE, AM. RIS., 23.00 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 0.25 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 0.55 INFOKANAL

RTV SLO

TOREK, 14.11.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.30 SOŽITJA, 10.30 O ŽIVALIH, 11.10 KUHAM Z ZVEZDAMI, 11.40 PRI JOŽOVCU Z NATALIJO, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 HRI-BAR, 14.30 V ŽIVALSKEM VRTU, AVSTR. DOK. SER., 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 MARJAN, KONJ, KI PLEŠE STEP, RIS., 16.05 POTEPANJA, IGR.-DOK. NAN., 16.30 KNJIGA MENE BRIGA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 CHARLOTTE IN THIBAUT, DOK. ODD., 18.00 MODRO, 18.35 ANČINE NOGICE, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 PIRAMIDA, 21.00 MEDNARODNA OBZORJA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 AUSCHWITZ - NACISTI IN DOKONČNA REŠITEV, ANG. DOK. SER., 23.40 CHARLOTTE IN THIBAUT, DOK. ODD., 0.10 MODRO, 0.45 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.45 INFOKANAL

TOREK, 14.11.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 15.30 ARITMIJA, 16.10 STUDIO CITY, 17.10 SLOVENSKI MAGAZIN, 17.35 MOSTOVI - HIDAK, 18.10 LABIRINT, 19.00 MALI OGLASI: PRSTAN, IZV. TV NAD., 20.00 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOS. NAD., 21.00 NAJBOLJŠA PODJETNIŠKA IDEJA, 21.30 DANTONOV PRIMER, TV PRIREBA PREDSTAVE SNG DRAMA LJUBLJANA, 23.45 VILA PARANOJA, DANSKI FILM, 1.35 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.00 INFOKANAL

RTV SLO

SREDA, 15.11.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.20 HIDROFILIA, ŠPANS. DOK. ODD., 11.20 SPET DOMA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 NEKAJ MINUT ZA DOMAČO GLASBO, 13.35 LJUDJE IN ZEMLJA, 14.25 MI SE MAMO RADI, DOMAČA TV NAD., 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 ŠOLA PRVAKOV, RIS., 16.00 POD KLOBUKOM, 16.35 ODDAJA ZA OTROKE, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 Z VAMI, 18.30 ŽREBANJE ASTRA IN LOTA, 18.40 KRTEK, RIS., 18.45 VRAN DOKOLENKO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 POMLAD, POLETJE, JESEN, ZIMA IN POMLAD, JUŽNOKOREJSKI FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 OMIZJE, 0.10 Z VAMI, 1.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 2.00 INFOKANAL

SREDA, 15.11.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 10.25 NAJBOLJŠA PODJETNIŠKA IDEJA, 10.55 NIKOLI OB DESETH, 11.55 PINK, KONCERT, 13.20 LABIRINT, 14.10 TEKMA, 15.00 Z GLAVO NA ZABAVO, 15.30 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOS. NAD., 16.20 UŽIVAJMO V ZDRAVJU, 16.55 KVALIFIKACIJE ZA EP V NOGOMETU LETA 2008, MAKEDONIJA - RUSIJA, 19.00 PRAKSA, AM. NAD., 20.00 ANDREJ ŠIFRER S PRIJATELJI, KONCERT IZ CANKARJEVEGA DOMA, 22.00 DESET DNI BREZ LJUBEZNI, ŠPANSKI FILM, 23.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 0.10 INFOKANAL

RTV SLO

ČETRTEK, 16.11.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.25 JULIJA, AVST. NAD., 11.15 IZZIVI, 11.40 OMIZJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 VEČERNI GOST: ALEŠ LOMBERGAR, 14.15 PISAVE, 14.40 ODPETI PESNIKI, 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 KLJUKEC S STREHE, RIS., 16.05 TEKMA, 16.20 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 ŠTAFETA MLADOSTI, 18.20 DUHOVNI UTRIP, 18.40 POLICAJ ČRT, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 TEDNIK, 21.00 PRVI IN DRUGI, 21.20 OSMI DAN, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KNJIGA MENE BRIGA, 23.10 GLASBENI VEČER - FESTIVAL SLOWIND 2006, 0.45 ŠTAFETA MLADOSTI, 1.30 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 2.30 INFOKANAL

ČETRTEK, 16.11.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 16.00 PRISLUHNI MO TIŠINI, 16.30 ZLOČIN V SVETU UMETNIN, ANG. DOK. SER., 17.20 MOSTOVI - HIDAK, 17.55 MED VALOVI, 18.25 ŠTUDENTSKA, 19.00 IZBRANEC, AM. NAD., 20.00 SMUČARSKI MAGAZIN, 20.40 EVROLIGA V KOŠARKI, UNICAJA - UNION OLIMPIJA, 22.30 GLAD PO ŽIVLJENJU, NEMŠ. TV FILM, 0.00 DOBER ZAKON, FRANC. FILM, 1.35 MALČKA GLEDATA MALČKE, AM. RIS., 1.55 DNEVNIK ZAMEJSKE, 2.20 INFOKANAL

Porabje

**ČASOPIS
SLOVENCEV NA
MADŽARSKEM**

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:
H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
tel.: 94/380-767; e-mail: porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk: EUROTRADE PRINT d.o.o.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 5.200 SIT ali 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.
Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
SWIFT koda: OTPVHUHB